

DE BIJ OP DE MUTS

Dit is een oud verhaal uit Macedonië, een land in Zuid-Europa.

Lang, lang geleden waren er in een dorp een heleboel bijenkorven gestolen.

De eigenaar van die bijenkorven piekerde erover wat hij moest doen om ze terug te krijgen. Hij piekerde zoveel dat hij er niet van kon slapen en er ziek van werd. Dat hoorde een boer uit de buurt, die bij hem op bezoek ging om hem te helpen.

Hij zei tot de bijenhouder: 'Als je wilt weten, wie die korven heeft gestolen, dan kan ik je misschien wel helpen. Maar je moet doen wat ik zeg.'

'Wat moet ik dan doen?' vroeg de bijenhouder.

'Dat zal ik je zeggen,' antwoordde de boer, 'laat alle mannen van het dorp voor je huis bij elkaar komen. En laat de rest maar aan mij over.'

'Goed', zei de bijenhouder, 'dat zal ik doen.'

Hij riep zijn zoon hij zich en gaf hem opdracht bij alle mannen van het dorp langs te gaan en ze uit te nodigen voor de volgende morgen.

Dat deed de zoon en iedereen belofde hem dat hij de volgende dag om tien uur voor het huis van de bijenhouder zou zijn.

Toen alle mannen er waren, ging de boer op een stoel staan en begon te spreken: 'Mannen, jullie begrijpen zeker wel waarom we jullie hebben laten roepen. Iemand heeft alle bijenkorven van deze arme man hier gestolen. Wie de dief is, weten we niet.'

Hij keek de kring rond en liet zijn stem zakken.

'Maar,' ging hij verder, 'we weten wel dat hij nu tussen ons is, want met zoveel bijenkorven kom je niet ver.'

Hij zweeg weer en keek weer de kring rond. Het was doodstil, je kon een speld horen vallen.

Toen stak hij zijn hand uit en ging met zijn vinger van links naar rechts.

'Jij daar, jij hebt het gedaan. Zeg het maar, je hebt jezelf allang verraden, want er zit een bij op je muts.'

Daarop hief een van de mannen zijn hand op om de bij van zijn muts te slaan..

Maar er zat helemaal geen bij op zijn muts. Omdat hij de dief was, dacht hij echter dat er een op zijn muts zat. Zo verried hij zich en wist iedereen dat hij de bijenkorven had gestolen.

De bijenhouder kon zijn geluk niet op.

Hij liep naar de boer en zei: 'Hoe kan ik je bedanken?'

'Ach,' zei de boer. 'Het was de moeite niet. Geef me maar een pot honing.'